

İLHAM KAYNAĞIM-1

Mehmet BOZOĞLAN

Hepimizin hayatında gelmesini heyecanla beklediği ve hayalini bile kurmanın büyük bir enerji ve neşe verdiği günler olmuştur. Hele ki bu bekleme çok anlamlı bir yerde gerçekleştiğinde büyük bir moral ve motivasyonun doğması da kaçınılmazdı. Zaten burada İLKYAR'ın esintileri her yanıyı sarıyor ve zamanıma ayrı bir renk katıyordu. Yıllar önce gittiğimiz Van-Güzelkonak YBO'dan, Ağrı-Aktepe YBO'dan ve Muş-Merkez-Taşoluk 75.Yıl YBO'dan mezun olup şuan vatani görevini yapmakta olan Mehmetçikler ile bir araya gelmek, o güzel diyarlara ait konuşmak, buradaki meslektaşlarıma, çalışma arkadaşlarıma İLKYAR'ı anlatmak, İLKYAR'ı Mersin'de bana tanıtanlardan biri olan Engin ile aynı yerde vatani görev yapmak ve gittiğimiz projelere dair yaptığımız muhabbetler öyle değerli ve anlamlı ki bunlar çok güzel duygular uyandıran anılardı. Origami etkinliğini, küp, çivi, tangram gibi oyunları burada da oynamak, onları kitap okumaya ve mektup yazmaya teşvik ederken ve seminerler verirken İLKYAR'daki etkinliklerden, hocalarımızın birikimlerinden, gönüllü

arkadaşlarımdan

ilham almak

yolumda çok güzel alanların açılmasına vesile olmuştum.

Güzel çocuklarla,

gönüllü

arkadaşlarla,

hocalarımla

mektup alışverişi

yapmak, gönüllü

arkadaşların çeşitli

konularda

bilgilerinden faydalanmak başlı başına kocaman bir moral deposuydu benim için.

Tüm bu güzel anların yaşandığı zamanlarda büyük bir heyecanla kampın

başlamasını beklemek bekleyişlerin en güzeliydi. Ülkemizin dört bir yanından

gelecek sevgi dolu, çalışkan, pırıl pırıl, tebessüm dolu güzel çocuklarla, çocuklara

eşlik edecek fedakar öğretmenlerimizle, uzun zamandır görüşmediğim hocamızla,

İLKYAR'a emek veren hanımlar, beylerle ve her zaman karşılıksız sevgisini, ilgisini vermeye hazır gönüllü arkadaşlarla görüşecek olmanın verdiği iç ışıltısını yaşıyordum.

Güzel bir yolculuktan sonra, projelere defalarca birlikte katıldığımız Semih tarafından karşılanmanın sevinci içinde evinin yolunu tutuyoruz. Günlerce ağırıyor misafirperver edasıyla arkadaşlarını. Soluklanır soluklanmaz anılara dalıyor, hatıralar sarıyor dört yanımızı. Daha önce katıldığımız projelerde çocuklarla yaşadığımız anılar, etkinlikler, deneyler, yarışmalar, akşam eğlenceleri, gönüllü ekibi, hocamız, Ata hocamız derken böylesine güzel ve unutamayacağımız anları bizlere yaşatan İLKYAR' a ne kadar da büyük bir borcumuz olduğunu bir kez daha hatırlamış oluyoruz. Gönüllü arkadaşlar gelmeye devam ediyor ve hep birlikte güzel anılar anlatmaya devam ediyoruz. Hocamızın defalarca izlememize, dinlememize rağmen çocukların, gönüllü arkadaşların hiç sıkılmadan merakla dinlediğimiz hocamızın bilgece sunumları, Ata hocamızın etkinliğine katılabilmek için ilk 2 saat etkinliğimiz olmadığı zamanlar koşa koşa etkinliğine katılma arzusu, etkinliklerde, deneylerde hepimizde var

olan merak duygusu, koridor deneylerinde, gece deneylerinde çeşitli etkinlikleri yapabilmek için girdiğimiz tatlı yarışlar, akşam yemeklerini dışarıda ağaçların etrafında, çok serin bir açık havada yaptığımız günleri konuşmak, Saniye hocamız tarafından Malatya'da ağırlandığımız hafif yağmurlu gün gibi birçok anı bizler için kolay kolay unutamayacağımız eşsiz anlar olarak gönlümüzdeki yerini almışlardı hayatımızda. Uzun bir aradan sonra gönüllü arkadaşları görmek öyle iyi gelmişti ki... Geçen seneki

kampta elime geçen Umut abi tarafından hazırlanmış Ata hocamızın projelerde çekilmiş videolarından kesitleri birlikte pürdikkat izlemek Ata hocamıza karşı tekrar büyük bir hayranlık uyandırıyor bizlerde ve İLKYAR vesilesiyle böyle büyük bir bilim insanını tanımış olmanın onurunu yaşıyoruz tekrar.

Pazar günü güzel çocuklar gelmeye başlıyor sabahtan ve konuşmaları, hızlıca kaynaşmaları, oyun oynamalarıyla üniversite ortamını renklendiriyorlar. Öğle yemeğini Balıkesir'den gelen Adil ve Kazım Emre ile yiyoruz. Önce biraz çekingenlik oluyor çocuklarda. Sorular sora sora okuldaki derslerini, sınavlarını, karnelerini, hobilerini, ileride ne olmak istediklerini anlatıyorlar. Çekingenlik kaybolmuştu ve artık daha rahatlardı. Adil ve Emre doktor olmak istiyorlardı ileride. Bir yandan güzel çocuklarla bir yandan da öğretmen arkadaşlarımızla tanışıyor ve zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorduk. Havaalanına bir grubun geldiği söyleniyor. Erkan abi çağırır da gidilmez miydi? Uzun zamandır binmemiştim Bilim Otobüsüne ve şimdi bu güzel otobüste yer almak öyle heyecan vericiydi ki... Bir grup gönüllü arkadaşla karşılamaya gidiyoruz gelen ekibi. Havaalanında biraz bekledikten sonra 4 çocuk ve

öğretmen arkadaşımızı alıp ODTÜ'ye geçiyoruz. Yolda Zülküf ve Musa ile tanışıyoruz. 4 sene önce Solhan YBO'ya geldiğimizi ve okullarında çok iyi ağırlandığımızı belirtiyorum. Musa voleybol oynamayı çok sevdiğini ve çeşitli müsabakalara katıldığını söylüyor. En son Kıbrıs'tan bir takımla voleybol maçı

yaptıklarını anlatıyor. ODTÜ'ye vardığımızda Musa yemeğini yedikten sonra voleybol oynayan grubun içinde yerini almıştı bile. Akşam yemeğini Semanur ve Nisa ile yiyoruz. Burada olmaktan memnunar ve kampta neler göreceklarini merakla bekliyorduk. Çocuklar akşam saatlerinde iyice kaynaşmış, çeşitli zekâ ve strateji oyunlarını oynamış, ip atlamış, top oynamıştı ve ilk günü hareketli, neşe dolu geçirmenin heyecanı içinde etrafa gülücükler saçıyorlar ve çevrelerine güzel bir enerji yayıyorlardı. Kamp her zamanki gibi çok iyi başlamıştı.

Akşam "Hoş geldiniz" konuşmasıyla gülen yüzünü, ak saçlarını, muhteşem enerjisini görmeyi özlediğimiz hocamız misafirleri karşılıyor ve tek tek selamlıyor, sarılıyor ilk göz ağrılarına. Bilime, okullara, ilk yar'lara adanmış bir ömrün yüzüne

yansımaları, konuşmalarını özlememek mümkün değildi. Çocuklara özellikle sosyal medyanın bilinçsiz kullanımının doğuracağı zararlar hakkında bilgi veriyor ve internete, sosyal medyaya ayırdığımız zamanın gözden geçirilmesini ilgi çekici afiş, video ve sunularla destekliyordu. "Söz" videosunu tekrar izliyor ve yoğun bir programın bizi beklediğini söylüyordu hocamız.

Sabahın erken saatlerinde Halil abi ve öğretmen arkadaşlarımızla Boğaziçi Üniversitesi'ne doğru yol alıyoruz. Öğretmen arkadaşlarla tanışıyor, okullarda karşılaştığımız durumları ve yaklaşım

yöntemlerimizi paylaşıyorduk. Erkan abi ile proje, kamp defterlerini açıyoruz. Eski gönüllülerden Tuğba ve Nihayet öğretmenlerimiz de geliyor, anılara anı ekliyorduk. Yolda mola veriyoruz. Öğretmen arkadaşlar çaylarını alıp dörderli beşerli masalara geçiyorlar. Tuğba öğretmenimizin gözünden kaçmıyor. Bir öğretmenimiz tek başına oturuyor ve Tuğba: "Şu öğretmenimizin yanına oturalım," diyor. Sadece gülümsüyorum. Saat 1 gibi Kandilli Kampüsü' ne varıyor ve güler yüzlü iki hanımefendi ile ellerinden gelen çabayı göstermiş olmanın yüzlerine yansımış haliyle enerjik arkadaşlar karşılıyor bizleri. Öğle yemeğinden sonra TETAM' a geçiyoruz. Lale hocamız, Günizi hocamız, gönüllü arkadaşlar ve meslektaşlarımızla tanışıyoruz. Tanışmadan sonra Doğan hocamız "Ülkemizde Deprem Afeti ve Eğitimi" konusunda bizlere önemli bilgiler verdi. Binalarımızı deprem şartlarına göre inşa etmenin gerekliliği ve önemini vurguladı. Bu sunumdan sonra Rasathaneyi gezmeye çıktık. Ülkemizin deprem gerçeğini hatırlamış olduk. Türkiye'nin ve dünyanın deprem haritalarının yer aldığı kocaman ekranlarda çıkan istatistikler ve deprem ölçer aletler ile uyarı sistemlerinin bulunduğu alanda sunum dinledik. Konuyla ilgili çocuklara izletilebilecek animasyonlar gördük. Güneşin yansımalarını teleskoptan izledik. Yüksek noktalara çıktık ve gözlem yaptık. Çok faydalı, ilgi çekici ve meraklı bir geziydi Rasathaneyi dolaşmak.

Tanışma, kaynaşma akşam yemeğinde de tüm hızıyla devam ediyordu. Boğaziçi Üniversitesi gönüllü ekibinden daha çok kişiyle karşılaşılıyor ve her biri yakın ilgili, güler yüzlü ve geldiğimize çok memnun bir görünüm içindeydiler. Cem hocamız uzaktan bakıldığında öğretmen arkadaşlara bilgi birikimlerini, anılarını, tecrübelerini anlatıyor gibi bir izlenim veriyor. Lale hocamızın gülüşü, konuşması, jest, mimikleri, olaylara yaklaşımı hocamıza bu kadar mı benzerdi? İnsanın hayranlıkla izleyeceği ve hep onlarla konuşma isteği uyandıran mütevazı, insani, iyi niyetli, sevgi dolu bir dünyaları vardı. Yekta bağlama çalıyor ve birçoğumuz söylenen güzel türkülere eşlik ediyorduk. Gönüllü arkadaşlar aralarımıza dağılıp günümüzün nasıl geçtiğini soruyor ve laf lafı açıyor, çeşitli konular hakkında bilgi alışverişi, muhabbet ortamı sürmeye devam ediyor ve zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorduk. Etrafa büyük bir neşe, coşku, tebessüm, güzellik hakimdi. Sanki yıllardır birbirimizi tanıyor gibiydik. Çok iyi karşılandığımız ve beklediğimizden fazla ilgilenildiğimiz bir gündü.

Salı
sabahu Bilim
Otobüsü ile
karşı yakaya
ilk kez
geçmenin
heyecanını
yaşadıktan
sonra
Boğaziçi
Üniversitesi

Kuzey kampüsüne geçiyoruz. Güzel enerjisi ve tebessümü eşliğinde Halil abi ile Robotik etkinliği yapıyoruz. Bilgisayarda programlama yoluyla robotların nasıl hareket ettirileceği ile ilgili temel bir bilgi alma ve uygulama yapma fırsatımız oluyor. Bu etkinlik sayesinde robotlara olan merakım daha da arttı veya var olan merakım uyandı. Çocuklarda da bu merakı nasıl uyandırabiliriz, diye düşünmeye başladım ve okulumda bu etkinliğe yer vermem gerektiği kanısına vardım.

Öğleden sonra seminerin olacağı sınıfa doğru ilerlerken sınıfın girişinde güler yüzlü bir hanımefendi bekliyordu bizleri. Edibe AYDIN diye kendini tanıtıyor ve 50 yıllık öğretmen olduğunu söylüyordu. Şu ilkokul kitaplarında ismini çok gördüğümüz öğretmendi demek. Ömrünü çocuklara adanmış, insanın gördükçe sarılmak, elini öpmek isteyeceği kocaman bir çınar... Öğretmenlik yaptığı yıllardaki anılarını aktardı bizlere. Her bir anısı bilgi ve muhabbet doluydu. Sınıf içinde her

branş için çocukların kolayca öğreneceği ve unutamayacakları pratik bilgiler sundu bizlere. Sınıf yönetiminde, iletişimde, çocukları kazanıp hayatlarına dokunmada kendine özgü yöntemler kullanmış ve başarılı olmuştu emekli öğretmenimiz. Her çocuğun öğrenebileceğini, sormamız gereken asıl sorunun "Neden öğrenmiyorlar?" değil "Neden öğretemiyoruz?" sorusu olduğuydu. Herkes kendi düzeyine göre öğrenebilir ve küçük dokunuşlar hayat kurtarırdı deneyimlerine göre. İnsan hafızası gördüğü ya da içinde olduğu şeyi unutmaz diyerek çocukları mümkün olduğunca aktif kılmamanın önemini anlatıyordu. Bu seminer çocukları kazanmanın, hayatlarına dokunmanın ne kadar da önemli olduğunu anlatması açısından bizler için çok faydalıydı. "Bu çocuk işe yaramaz," diyenlere karşı sadece çocuğu kazanacak kadar küçük bir dokunuşla ileride nerelere geldiğini ve hala o çocuklarla görüşüğünü anlatıyor gururla Edibe öğretmenimiz. Gururla öğretmenlik mesleğinin sevgi ile yürütüleceğini söyledi. Yolumuz böyle büyük bir çınarla kesiştiği için çok mutluyduk. Uygulamanın çok olduğu, hepimizin etkinliğe katıldığı, öğrenirken eğlendiğimiz bir etkinlikti. Etkinlik sonunda kendisinin elini öpüyor ve kocaman sarılıyoruz değerli öğretmenimize. İyi ki gelip birikimlerinizi, meyvelerinizi paylaştınız Edibe öğretmenim. Sağ olun.

Berat hocamız "Gıda-Çevre-Enerji, Günlük Hayatımız ve Yosunlar ile ilgili bilgi veriyor ve bugüne kadar pek de ilgimizi çekmeyen bu canlıların hayatımızda aslında büyük bir rol oynadıklarını öğreniyoruz. Yosunların büyük bir oksijen kaynağı (%80) olduğunu, benzinde karıştırılarak kullanılabildiğini, koruyucu pigmentler taşıyarak topraktaki verimi arttırdığı, balıkların lezzetli olmasındaki bir etkenin de balıkların yosun yemeleri bilgilerini hatırlıyorum. Çok değerli bir bilim adamını daha tanıdığımız, günlük yaşamdan örneklerin ağırlıkta olduğu ve sohbet havasında geçtiği ilgimizi çeken, şaşırtıcı bir etkinlik oldu.

Bu bilgi dolu ve eğlenceli seminerlerden sonra Boğaziçi Üniversitesinde yürüyüş yapmak, çimlerde oturmak bizi üniversite yıllarımıza götürüyor kısa bir süreliğine. Eğitim, edebiyat, askerlik, insan ilişkileri gibi konularda konuşup tartışarak birbirimizi daha çok tanıma ve etkileşim kurma fırsatları yakalıyor ve birbirimizden bir şeyler öğrenmeye devam ediyorduk. İLKYAR'a bizi bir araya getirdiği ve deneyimlerimizden yararlanma fırsatı sunduğu için ne kadar teşekkür etsek az.

Programımızın 2. günü sabahki etkinliğimiz “Giyilebilir Teknolojilerle Sağlık Uygulamaları” nda Cem Hocamız ve ekibi çipler, akıllı telefonlar, akıllı bileklik, akıllı saatlerden bahsettiler. Cem hocamız günlük yaşamımızda teknolojinin geldiği yeri ve giyilebilir teknolojinin yaşamımıza etkisinden söz etti. Türkçeyi çok düzgün kullanan, kendini çok iyi ifade eden, bilgi birikimi yüksek, bilime yıllarını adanmış, güler yüzlü bir bilim adamı edasındaydı. Son 1 ay içinde duygu durumumuz, fiziksel ve zihinsel aktivitelerimizi içeren soruların olduğu anketler uyguladılar bize. Stres ve uyku durumumuzla ilgili sorular ağırlıktaydı. Ayrıca elimize akıllı çipler kondu. Anketlere verdiğimiz cevaplar ile elimize takılı bu çipler birlikte değerlendirilecekti. Sonra bize sınav olacağımız söylendi. Önce şaka sandık. Sonra tahtaya sorular yazıldığını ve tam bir sınav düzeni almamızı istediklerinde (bitişik oturanların ayrılması, arada birer kişilik boşluk oluşturulması vb.) kağıt, kalem dağıttıklarında bizler zaman baskısının etkisiyle soruları hızlıca cevaplandırıp yetiştirmeye çalışmaya başladık. 15 dk gerçekten bir sınav moduna girdik. Buradaki amaç sınav öncesi duygu, düşünce, davranış boyutu ile sınav sonrası oluşan aynı durumları ölçmekti. Aynı test iki kez uygulanmıştı. Sınav bitip test uygulandıktan sonra sınav kağıtlarımıza kimse bakmadan yırtıldı. Bu çalışmanın sonuçlarının bizlerle paylaşılacağı söylendi. Merakla bekliyoruz. Etkinliğin sonlarına doğru meditasyon yaparak rahatladık ve dinlendik. Bu yöntemle çocuklarla yapacağım etkinliklerde daha fazla yer vermemin faydalı olacağını

kestirdim o an. Bahçemizdeki dikenleri, bakımsız otları temizleyip bahçemizde alan açmamızın önemi vurgulandı meditasyon yaparken.

Bu etkinlik bittiğinde Boğaziçi Üniversitesi Kütüphanesini geziyoruz. Koridorlarda sessizce dolaşiyor, çok güzel tasarlanmış ve gözlerimizi alamadığımız bölümler, raflar, eski tarihli gazete ve çeşitli yayınlar, eski fotoğraflar ilgimizi çekiyor. İnsanın saatlerce kalmak isteyeceği eşsiz yerlerden birine gelmiştik. Bugüne kadar gördüğüm en büyük kütüphaneydi. 750.000 basılı kitap olduğunu söylüyor bize tanıtım yapan görevli hanımefendi. Plakların olduğu ve seslendirildiği bölümde eski zamanların klasik, nostaljik havasını soluyoruz.

Öğleden sonra alana hakim, sanat yönü güçlü ve güleç yüzü ile Feyza hocamız “Okul Dönemindeki Çocuklarda Sosyoduygusal Yetkinliğin Gelişmesi” konusunda çocukluk hatta bebeklik çağından itibaren bebeklerin bizlerle kurduğu iletişimde ihtiyaç

duydıkları sevgiye dikkat çekti. Doğdukları andan itibaren çocuklarda aktif olmaya, öğrenmeye ve keşfetmeye büyük yatkınlık olduğunu ve bunun destekleyici bir çevre ile olacağını ifade etti. Çocukların özerklik ve yetkinlik ihtiyaçlarının karşılanmasının önemini vurguladı. Konuyla ilgili yapılan araştırmaları görseller ve videolar yardımı ile destekleyerek bizlerle paylaştı. Güvenli Çember üzerine konuşarak izlediğimiz videoları bazı yerlerde duraklatıp yorum yapma ve tartışma imkanı tanıdı. 1 saat gibi kısa bir sürede konunun özünü anlatıp çocuklarımıza ve velilerimize sunacağımız önemli bilgiler paylaştı değerli Feyza hocamız.

Bu etkinlikten sonra Reşit hocamız “Her Şeyin Başı Eğitim Değil Merak” konulu seminer çalışmasını sundu. En üst mertebenin Profesörlük, Generallik değil “Öğrencilik” olduğunu ifade ederek konuya girişini yaptı. Birçok şeyi dikkatlice incelediğimiz zaman şaşırtıcı sonuçlara varacağımızı, çocuklarımızda merak duygusunu kamçulamamız gerektiğini vurguladı. Lale hocamız burada kısa bir süreliğine öğrenci rolünde olup seminere çok güzel katkılar sunuyor ve bakış açımızı

genişletiyordu. Günlük hayatımızda bizlere basit, sıradan gelen şeylerin (karınca, sinek, elma vb.) bilimle ilişkilerini anlattı. Çocukların yaşamlarında anne, baba ve öğretmenlerin büyük rolleri olduğunu hatırlattı. Çocuklara kendilerini ifade etme ve karar verme süreçlerinde destekleyici rolümüzün büyük bir öneme sahip olduğunu vurguladı. Bilim ve Evren Tarihi ile sık bağlantılar kurdu. Feyza hocamızın etkinliğe ile de çok bağlantılı bir etkinlikti.

Programın 4. günü “Sanal Gerçeklik Teknolojisi ve Eğitimde Uygulamalar” konusu ile Kutsal hocamız sana ortamlar, 3 boyutlu, 4 boyutlu oyunlar, filmler hakkında temel bilgiler verdi. Çok değişik tasarlanmış, ev ile okulun bir arada olduğu bir alanda sunum dinleme ve uygulama yapma

fırsatımız olmuştu. Çakır hocamız da “Oyunlaştırma” etkinliğinde günlük hayatımızda oyunlaştırmanın ilgi çekici, eğlenceli yanlarının olduğunu vurguladı. Çocuklara tablet vermek yerine aklını çalıştıracığı fiziksel uğraşlar vermenin önemini ve insanın öğrenmesini kuvvetlendiren en önemli şeyin oyun olduğunu ifade etti. İki hocamızın da enerjileri, konuya hakimiyetleri ve sunuşları çok etkiledi bizleri. Vr-Labaratuarında gözlüklerimizi takıp oyunların içine daldık. Oyunların dışında olmamıza rağmen bu gözlüklerle sanki içinde yaşıyormuşuz hissine kapıldık bir an. Çok farklı bir deneyim yaşadığımız ve çok iyi ağırlandığımız anlara sahne olan unutulmaz bir sabahı yine. Öğleden sonra rehber eşliğinde Ayasofya Müzesini gezme fırsatı oluyor ve bu müzenin zamanında çok sağlam malzemelerden yapıldığını, depreme dayanıklı olduğunu öğreniyoruz. Uzun zaman alan işlerin kısa sürede nasıl yapıldığını dinliyoruz.

Boğaziçi Üniversitesinde programın son gününe geliyoruz. Lale hocamız Endüstri 4.0 konusunda bizleri aydınlatıyor. Günümüzde yapay zekanın ileri derecede uygulanmaya çalışıldığını belirtti. Değişen dünyayı yakalamak için çocuklarımıza ileride yönelecekleri meslekleri bu doğrultuda tanıtma, yönlendirme, kendilerini daha iyi tanıyıp gerçekçi kararlar verme noktasında hepimize önemli görevler düştüğünü vurguladı. İleride önem kazanacak mesleklere değindi. En iyi

eğitimin Öğretmen olduğunu, çocukların karşısında bir yıldız ve rol model olduğumuzu ve kendilerinin bu kamp süresince rengimize değişik bir renk katmak için çaba gösterdiklerini anlattı. Bu bilgi dolu seminerden sonra Feza Gürsey Temel Bilimler Araştırma Merkezini geziyoruz. Erkan hocamız ve ekibi laboratuvarında bizlere burada kendi aletlerini, malzemelerini kullanarak makinelerin bakım ve onarım işlerini yaptıklarını ve bu sayede dışarıya bağımlılıktan kurtulduklarını anlattılar. Bu makinelerin tamir edilirse kazanım, edilemese de zaten bozuk olduğu için deneyim kazanma fırsatı olduğunu belirttiler. Çeşitli bilgisayar parçalarını, makinelerin nasıl çalıştığını ve ne işe yaradıklarını inceledik bu araştırma merkezinde.

Öğle yemeğinden sonra Sertifika töreni oluyor, herkes tek tek alkışlanıyor ama bana göre alkışı hak eden asıl adres kampın ilk gününden son gününe büyük emekler ortaya koyan, çok çalışan, koşturan, bizlere yakın ilgi gösteren ve tebessümlerini her daim

koruyup etrafa ışık saçan gönüllü arkadaşlarımızdı. Her birimiz onlar gibi iyi, mütevazı, misafirperver, enerjik insanlarla tanıştığımız için öyle mutluyduk ki vedalaşma faslında zor dakikalar yaşamamıza neden oldu bu durum. Kısa sürede gönüllerimizi fethetmişlerdi, aynı projelere giderken çocuklara yaptıkları gibi.. Her birinin emekleri ve katkıları o kadar değerliydi ve içtendi ki... Her birine teşekkürlerimizi sunuyor ve vedalaşıyoruz. Erkan abi bizi ağırlayan otel personeli ile de vedalaşmayı ve emekleri için teşekkürlerini tek tek sunmayı ihmal etmiyor son olarak. Gerçekten de çok ince bir davranış sergiliyor Erkan abimiz. Beki de hiçbirimizin aklına gelmemişti bu ayrıntı. İyi ki onun gibi işini çok iyi yapan, İLKYAR' ı çok seven ve sürekli güzel katkılar sunan bir abimiz var. Ankara'ya doğru hareket ediyoruz. Güzel çocukların, arkadaşlarımızın, hocalarımızın ve emek koyan herkesin olduğu o başka güzel yere... Yolda mola veriyoruz. Mola süremiz sona eriyor ama eksiklerimiz var. Burçin öğretmenimiz anons yapma gereği duyuyor. "İstanbul'dan Ankara'ya hareket etmekte olan Bilim Otobüsü'nün değerli yolcuları,

diye hitap ederek başlıyor." Mola süreniz sona ermiştir. Otobüsteki yerlerinizi almanız önemle rica olunur," diyor hepimizi güldürerek. Saat 11 gibi ODTÜ'ye varıyoruz. Gönüllü arkadaşlar kampın çok iyi devam ettiğini söylediler ve karşılıklı kamp değerlendirmeleri yapıyoruz.

Mehmet Bozoğlan

Nasıl Yardım Edebilirsiniz?

1. İLKİYAR'larımızın geleceğine güzellikler katmak, onlara bir kitap hediye etmek, belki anısını yaşatmak istediğiniz bir büyüğünüz, bir yakınınız için kitaplık kurulmasını desteklemek, belki de daha fazlası için aşağıda bilgileri sunulan hesaplar aracılığıyla bağış yapabilirsiniz.

Hesap Sahibi : İLKİYAR
Türk Lirası Hesabı (IBAN) : TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68
Avro (Euro) Hesabı (IBAN) : TR92 0006 4000 0024 2293 5074 26
Dolar Hesabı (IBAN) : TR91 0006 4000 0024 2293 5762 17
Türk Lirası Hesabı (IBAN) (*) : TR46 0006 2000 3030 0006 2994 01
(*) ilk 3 hesap son hesap

İş Bankası ODTÜ şubesinde,
Garanti Bankası Boğaziçi
Üniversitesi şubesinde açılmıştır.

Önemli
"Adınızı,
telefonu
önemle
teşekkür

ABD'den
ile
iadesi

defalık
adresi: -yeni

<https://www.classy.org/campaign/ILKYAR/c164385>

Not: Bağışınızın açıklama kısmına
Soyadınızı, E-posta ve/veya Cep
numaranızı" yazmanızı
rica eder, desteğiniz için
ederiz.

bağışlarımızı TPF aracılığı
topluyoruz. ... Vergi
formu e-posta ile
adresinize yollanıyor. Bir
veya düzenli bağış için bağlantı

2. E-postalarınızda www.ILKYAR.org.tr bağlantı vererek, izlenimlerimizi arkadaşlarınızla paylaşarak İLKİYAR'ın tanınırlığını arttırabilirsiniz. Arkadaşlarınızın e-posta adreslerini bizlere (ILKYAR.yonetim@gmail.com) göndererek üyelik sistemimize dâhil olmalarını ve bu izlenimleri almalarını da sağlayabilirsiniz.

Önemli Not: İLKİYAR izlenimlerindeki ve resmi sitesindeki resimlerin izinsiz kullanılmadığını hatırlatır, göstereceğiniz hassasiyet için teşekkür ederiz.